

wschodni, przez cały dzień mnoży kłamstwo i spustoszenie; bo przypomnieć z Assyryjczykami stanowi, i oliwę do Egiptu wynosi.

2. Ma też Pan poswarek z Juda, a nawiedzi Jakóba według dróg jego. według spraw jego odda mu.

3. Jeszcze w żywocie za pięć dziei-ży * brata swego, a mocą swoją mnieźnie sobie poczynął † z Bogiem.

4. Mężnie, mówię, sobie poczynął z Aniołem, a przeność; płakał i prosił go; i Betelu go znalazł, i tam mówił z nami.

5. Toć jest Pan, Bóg zastępów, Pan jest pamiętne * imię jego.

6. Przetóż się ty do Boga twego nawróć, miłośnierdzia i sątu przestregaj, a oczekiwaj zawady na Boga twego

7. Kupceem jest, w którego rękę są szale fałszywe; gwałt uniołwał.

8. I mówi Efraim: Zaisie z bogactwem się, nabyłem sobie bogactw w wszystkich pracach moich, nie znajduję przy mnie nieprawości, coby grzechem była.

9. Ale m Ja jest Panem, * Bogiem twóim, od wyjścia z ziemi Egipskiej; Jeszcze dopuszczają mieszkać w namiotach, jako za dni uroczystych świąt;

10. A mówią przez proroków widzenia wiele pokazywać będą, a przez proroków podobieństwa podawać będą.

11. Czył tylko w Galaad była nieprawość i marność? I * w Galgal woły ofiarują, owszem, i ołtarzów ich pełno jako gromad na zagonach pół moich.

12. Tamci był uciekł Jakób * z krainy Syryjskiej, gdzie służył Izrael † za żonę, i za żonę strzeżł stada;

13. Ale tu przez proroka Pan Izraela przywiódł z Egiptu, i przez proroka był strzeżony

14. Lecz Efraim Pana pobudził do gniewu gorzkiego; przetóż się nań wy-leje krew jego, a polanbienie jego odda mu Pan jego.

15. Gdy nawiął Efraim, strach bywał, bo był wywyższony w Izraelu; ale gdy zgrzeszył przy Baalu, tedy umark.

ROZDZIAŁ XIII.

I. Przypomina przeszłe chwile. II. I. Bolo dobrodziejstwa 4-5. III. Nierządność. IV. Pusta Boga 7-12. V. Obliczenia pokutującym 14. 15. VI. I proroczo o słońcu Samaryi 16.

Gdy nawiął Efraim, strach bywał, bo był wywyższony w Izraelu; ale gdy zgrzeszył przy Baalu, tedy umark.

trąceniu będą, a brzemienne jej rozciąte będą.

5. Będę Izraelowi jako rosa, że się rozkwitnie jako lilija, a zapuści korzenie swe jako Liban.

6. Rozrosną się gałęzie jego, a ozdoba jego będzie jako oliwne drzewo, a woi jego jako Liban.

7. Nawrócą się, aby siedzieli pod cieniem jego, ożyją jako zboże, i puszca się jako winna macica, której pamiątka będzie jako wino Libańskie.

8. Efraimie! cóż mi już do bałwanów? Ja cię wystęcham, i wejrzę na cię; Jan jest jako jodła zielona, że mnie się owoc twój znalazł

9. Kto mądry, niech to zrozumie, a kto roztropny, niech to pozna; bo drogi Pańskie są proste, a sprawiedliwi po nich chodzą będą; ale przestępcy na nich upadną

10. Wzińcie z sobą słowa, i nawróćcie się do Pana, mówicie do niego: Odrpnie wszystkie nieprawość, a daj to, co jest dobrego, tedy oddamy cięcie warg * naszym.

11. Assir nie wybawi nas, na koniach jeździć nie będziemy, i nie rzecemy więcej: robocie rąk naszych: Wyście bogowie nasi; bo w tobie sierotka znajduje miłosierdzie.

12. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

13. Kto mądry, niech to zrozumie, a kto roztropny, niech to pozna; bo drogi Pańskie są proste, a sprawiedliwi po nich chodzą będą; ale przestępcy na nich upadną

14. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

15. Kto mądry, niech to zrozumie, a kto roztropny, niech to pozna; bo drogi Pańskie są proste, a sprawiedliwi po nich chodzą będą; ale przestępcy na nich upadną

16. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

17. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

18. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

19. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

20. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

21. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

22. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

23. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

24. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

25. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

26. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

27. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

28. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

29. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

30. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

31. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

32. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

33. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

34. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

35. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

36. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

ROZDZIAŁ XIV.

I. Nacjonalizm do pokuty 1-8. II. Do wyrocznicia do przestrzeżenia bożego proroczo 9

O Izraelu! nawróć się cale do Pana, Boga swego; albowiem upadł dla nieprawości swojej.

2. Wzińcie z sobą słowa, i nawróćcie się do Pana, mówicie do niego: Odrpnie wszystkie nieprawość, a daj to, co jest dobrego, tedy oddamy cięcie warg * naszym.

3. Assir nie wybawi nas, na koniach jeździć nie będziemy, i nie rzecemy więcej: robocie rąk naszych: Wyście bogowie nasi; bo w tobie sierotka znajduje miłosierdzie.

4. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

5. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

6. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

7. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

8. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

9. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

10. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

11. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

12. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

13. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

14. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

15. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

16. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

17. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

18. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

19. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

20. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

21. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

22. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

23. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

24. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

25. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

26. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

27. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

28. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

29. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

Prorocтво Joelowe.

ROZDZIAŁ I

I. Ogłosa nadzw. Jakiemuś haźni Bożo 1-4. II. Po-beda do pokuty 5-12. III. I sposób tej pokuty 13-30.

Słowo Pańskie, które się stało do Joela syna Petuelowego

2. Skłuchajcie tego starcy, a bierzcie w uszy wszyscy obywatela tej ziemi! Izrali się to stało za dni waszych, albo za dni ojców waszych?

3. Powiadajcie o tém synom waszym, a synowie wasi synom swoim, a synowie ich rodzajowi potomnemu.

4. Co zostało po gąsienicach, pojadła szarańcza, a co zostało po szarańcy, pojadł chrząszcz, a co zostało po chrząszczy, pojadł czerw.

5. Oucicie się pić i płaczące, i narzekajcie wszyscy, którzy pijecie wino, dla moszczu; bo wydarty jest od ust waszych.

6. Albowiem naród przyciągnął do ziemi mojej mocy a miedziczy; żeby jego zęby łwie, a trzonowe zęby jako łwa srogiego.

7. Winną macieć moje podaj na spustoszenie, a figowe drzewo moje na obłupienie; w szczyt je obnaży i porzuci, tak, że zbylekły gałęzie ich.

8. Narzekaj, jako panna przepasana worem nad mężem młodości swojej.

9. Odjęta jest śniedna i mokra ofiara od domu Pańskiego; płaczą kapłani, sładzy Pańscy.

10. Spustoszone jest pole, i smuci się ziemia, przeto, że poposzono zboże; wyszechł moszcz, oliwa zginęła.

11. Wstrządą się oracze, narzekają wmiarze dla pszenicy i dla jęczmienia; bo zginęło żniwo polne.

12. Winną macieć uschła, a figowe drzewo uwieję; drzewo granatowe i palma, i jabłón, i wszystkie drzewa polne poschły, i wesele zginęło od synów ludzkich.

13. Przepaszcie się, a płaczące, o kapłani! narzekajcie sładzy ołtarza; wnieście do legajcie w noc w worach, sładzy Boga mojego! bo zawołał Boga jest od domu Boga waszego ofiara śniedna i ofiara mokra.

14. Poświęćcie post, * zwolajcie zgromadzenia, zbierzcie starców i wszystkich obywateli ziemi do domu Pana, Boga waszego, i wołajcie do Pana: *

15. Ach biada na ten dzień! bo bliżski jest * dzień Pański, a przychodzi jako spustoszenie od Wszechmocnego. *

16. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

17. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

18. Uzdrowię odwrócone ich, a rozniem upadną

16. Izali przed oczyma naszymi nie zginęła żywność, a z domu Boga naszego radość i wesela?

17. Pogniły ziarna pod skibami siewmi, spustoszone są guma, zburzone są szpiherze; bo wyszło zboże.

18. Czemu wzdycha bydło? Błagają się stada wółw, że nie mają pastwisk, nawet i tkozy owiec wygnęły.

19. Do ciebie wolał, o Panie! bo ogień pożarł pastwiska na puszczy a płomień popalił wszystkie drzewa polne;

20. Także i zwierzęta polne rzygają do ciebie, przede, że wysychły strumienie wód, a ogień pożarł pastwiska na puszczy.

ROZDZIAŁ II.

Bóg ogłoszeniem strasznych, kaźni swoich i—II. a. przedzielnicy 12—17. III. a. jakim się chce pokonającym strach, pominęło 18—32.

Trąbicie w trąbę na Syonie, a krzyżcie na świętej górze mojej! niechaj zadzą wszyscy obywatele ziemi; bo przychodzi dzień Pański, bo już bliski jest;

2. Dzień ciemności i mroku, dzień olbrzoka i chmury, jako ranna zorza rozciągnięta po górach; lud wielki a mocny, którego równego nie było od wieku, i nie będzie po nim nigdy aż do lat rodzaju i rodzaju.

3. Przed oblizaniem jego * ogień pożarający, a za nim płomień palający; ta ziemia jest przed nim jako ogród Eden, ale po nim będzie pustynią pustą i nie ujrzysz nikt przed nim.

4. Kształt ich jest jako kształt koni, a tak pobieżą jako jeźdźni.

5. Po wierzeniu gór skakać będą, jako grzmot wozów, a jako szum płomienia ognistego pożarającego ściermistko, jako lud mój uszykowany do bitwy.

6. Ulekną się narody przed oblizaniem jego, wszystkie twarze ich jako garniec poczernej.

7. Pobieżą jako mocarze, a wbieżą na mury jako mężowie waleczni; każdy z nich drogą swoją pójdzie, a nie ustąpią z ścieżek swoich.

8. Jeden drugiego nie ścisnie, każdy drogą swoją pójdzie; a choć i na miecz upadną, nie będą zranieni.

9. Po miesiącu chodzić będą, po murze biegając, na domy wstąpią, a oknami wleżą jako złodziej.

10. Przed oblizaniem jego ziemia zadry, * niebiosz się porusza, słońce i

mięsiąc się załmi, a gwiazdy zawisną jasność swoje. *12aj.13.10. Ezech.32.7. Mat.24.29.

11. A Pan wyda głos swój przed wojskiem swoim, przede, że bardzo wielki będzie obóz jego, przede, że mocny wien dzień * Pański będzie i straszliwy bardzo, i któż go znieśnie?

12. A przede jeszcze i teraz mówi Pan: Nawróćcie się do mnie samego, całem sercem swoim, i w poście, w płaczu i w kwileniu. *Jer.4.1.

13. Rozodrzyście serce wasze a nie szaty wasze; i nawróćcie się do Pana, Boga waszego; boć on * jest łaskawy i miłosierny, nierychły ku gniewowi, a hojny w miłosierdziu, i żałujący złego. *Jer.4.1.

14. Któż wie, nie obrócił * się, a nie będzie mu żal, i nie zostawili po sobie błogosławieństwa na śnieżną i mokra ofiarę Panu, Bogu waszemu. *Jonas.3.9.

15. Trąbicie w trąbę * na Syonie, poświęćcie post, zwołajcie zgromadzenie, *Joel.1.14.

16. Zgromadźcie lud, poświęćcie zgromadzenie, zbierzcie starców, zmieście macielnicę i ssać piersi; niech wynijdzie obłubienie z żoźnicy swojej, a obłubienie z pokroju swego.

17. Kapłani, studzy Pańscy, między przysionkiem a oltarzem niech placzą i mówią: Przepuść, Panie! ludowi twemu, a nie daj dziedzictwa swego na pohabienie, aby nad nimi poganie panować mieli. Przechyżby * mówiono między narodami: Gdzież jest Bóg ich?

18. I zapali się Pan miłością ku ziemi swojej, i zmiłuje się nad ludem swoim.

19. I owzie się Pan, a rzecze do ludu swego: Oto Ja posłę wam zboże, i mosenz, i oliwę, a będziecie niemi nasyceni, i nie podam was więżej na pohabienie między pogan.

20. Bo północne wojsko oddał od was, a zapędę je do ziemi suchej i spustoszonej; przędzi huf jego obróci się ku morzu wschodniemu, a koniec jego ku morzu ostatcznemu, i wynijdzie z niego smród i zgnióść, choć sobie nadzie poczytna.

21. Nie bój się, ziemio! wesel się a raduj się; bo Pan wielkie rzeczy uczyni.

22. Nie bójcie się zwierzęta pół miodzi; boć wzrosło pastwisko na pustyni,

a drzewa przyniosą owoce swoje, figowe młodzieniaszka za wszelecnie, a dźwięk sprzedawali za wino, aby pili: weckę sprzedawali za wino, aby pili: swoje.

23. I wy, synowie * Syonscy i weselcie się i radujcie się w Panu, Bogu waszym; bo wam da deszcz wczesny, a zesle wam deszcz obfity w jesieni i na wiosnę. *Isaj.61.10. Ezech.34.26.

24. I będą guma zbożem * napętlione, a prasy opływać będą mosenzem i oliwą. *Przyp.3.10.

25. A tak nagrodzę wam lata, które zjadła szarańcza, czerw, chrząszcze i gąsienice, wojsko moje wielkie, które pochodziło na was. *Joel.1.4.

26. Tedy jedząc jeść będziecie, a nawróćcie się, a będzie chwalić będziecie imię Pana, Boga swego, który uczynił z wami dziwne rzeczy, i nie będzie pohabiony lud mój na wieki. *5 Moj.3.10.

27. I dowiecie się, że Ja jest w środku Izraela, a że Ja Panem, Bogiem waszym, a że nie masz innego; boć nie będzie pohabiony lud mój na wieki.

28. A potem wyjdzie * Ducha mego na wszelkie ciało, a prorokować będą synowie wasi i córki wasze; starcom waszym syny się śnić będą, a młodzieńcy wasi widzenia widzieć będą. *Isaj.44.3. Dae.2.17.

29. Nawet i na slugi i na służebnice wyjdzie w one dni Ducha mego. *5 Moj.3.10.

30. I dam cudu na niebie i na ziemi, krew i ogień i stupy dymowe.

31. Słońce obróci * się w ciemność, a mięsiąc w krew, pierwój niż dzień Pański wielki a straszny przyjdzie. *Isaj.13.10. Ezech.32.7. Joel.3.15. Mat.24.29.

32. Wszakże stanie się, że ktobykolwiek wywazł imienia Pańskiego, wywaziony będzie; ho na górze * Syon i w Jeruzalemie będzie wyprawienie, jako rzekł Pan, to jest w ostatnich, których Pan powoła. *Ezaj.10.13. Dae.2.21.

ROZDZIAŁ III.

I. Bóg grozi karaniem nieprzyjaciółom ludu swego 1—16. II. a. ludowi swemu mnożstwo wszelkiej potęchy 17—21.

Bo oto w one dni i w on czas, gdy narócę pojmanym lud Izraelczy Jeruzalemski, i Zgromadzę też wszystkie narody, i sprowadzę je na dolinę Jozafat, i będą się tam z nimi sądzić o lud swój, i o dziedzictwo swoje Izraelskie, które rozproszył między pogan, i ziemię moją rozdzielili.

3. O lud, też mój los miałośi, a dawałi przez nie.

4. Ale wy cóż przeciwko mnie macie, o Tyryjczy i Sydonczy i wszystkie granice Filistyjskie? Izali wy mnie nagrodę czynicie? Jeśli mi tak nagrodę czynicie, snadnieć i prędko i Ja obrócę nagrodę waszą na głowę waszą.

5. Którzy srebro moje i złoto moje zabieracie, a klejnoty moje wyborne wnosiście do kościołów swoich;

6. A synów Judzkich synów Jeruzalemskich sprzedawacie synom Jawanowym, abyście ich oddali od granic ich.

7. Oto Ja wzbudzę ich z tego miejsca, na którescie ich zaprzędali, a obrócę nagrodę waszą na głowę waszą;

8. I zaprzędam synów waszych i córki wasze w ręce synów Judzkich, i zaprzędadzą ich Sebejczykom do narodu dalekiego; bo Pan mówił.

9. Obwołajcie to między narodami, ogłoscie wojnę, pobudźcie mocarstw, niech przyciągną a dadzą się nająć wszyscy mężowie waleczni.

10. Przekujcie lemiesz wasze na miecze, a kossy wasze na oszczepy; kto słaby, niech rzecze: Mocnym ja.

11. Zgromadźcie się, a zbiedzcie się wszystkie narody okoliczne, zbierzcie się; spraw to, o Panie! że tam zstąpią mocarze twoi.

12. Niech się ocuć i przyciągną ta narody na dolinę Jozafat; bo tam siedzieć będą, abym sądził wszystkie narody okoliczne.

13. Zapuśćcie * sierp, bo się dostało żniwo; pójdźcie, zstapcie, bo pełna jest prasa; opływają kadzi, bo wiele jest złota ich.

14. Gromady, gromady leżąc będą w dolinie poszczeczenia; bo bliski jest dzień Pański w dolinie poszczeczenia.

15. Słońce i mięsiąc * zaciąmą się, a gwiazdy stracą jasność swoją. *Joel.2.10;

16. Nadto Pan z Syonu * zaryczy, a z Jeruzalemu wyda głos swój, tak, że zadrzą niebiosz i ziemia. *Jer.23.30. Amos.1.2.

17. I * dowiecie się, że Ja Pan, Bóg wasz, mieszkający na Syonie, górze świętości swojej; a tak Jeruzalem będzie święte, a obcy nie przejdą więcej przez nie.

18. I * dowiecie się, że Ja Pan, Bóg wasz, mieszkający na Syonie, górze świętości swojej; a tak Jeruzalem będzie święte, a obcy nie przejdą więcej przez nie.

19. I * dowiecie się, że Ja Pan, Bóg wasz, mieszkający na Syonie, górze świętości swojej; a tak Jeruzalem będzie święte, a obcy nie przejdą więcej przez nie.

18. I stanie się dnia onego. że góbróci dla gwałtu synom Judzkim uczy-nionego; bo wylewali krew niewinną w ziemi ich.

20. Ale Juda na wieki trwać będzie, a Jeruzalem od narodu do narodu.

21. I oczyszczę tych, którychem krwi nie oczyścił; a Pan * mściszka na Syonie. * Pa. 2. 12. 74.2.

19. Egipt przyjdzie na спустoszenie, a ziemia Edomska w straszna się pustynie a

Proroctwo Amosowe.

ROZDZIAŁ I.

I. Czas prorokowania Amosa 1. II. Okoliczności przez niego kazani. Boję Syryjczykom 2-5. III. Filistynz-ka 6-8. IV. Tyryjczykom 9-10. V. Edomczykom 11. VI. Amonczykom 13-15.

Słowa Amosa, który był między pasterzami * z Tekua, które * widział o Izra-elu za dni Uzjasza, króla Judzkiego, ** i za dni Jeroboama, †† syna Jozowego, króla Izraelskiego, dwa lata przed trze-cieniem *** ziemi. * Amos 1. 14. † Isai. 1. 1. ** Jer. 23. 34. †† 2. Król. 14. 23. *** Zach. 14. 5.

1. I rzekł: Zaryczy Pan * z Syonu, z Jeruzalemu wyda głos swój; i będą płakały mieszkania pasterzy, a wyschną pola najwyborniejsze. * Jer. 23. 30. Josa. 1. 16.

3. Tak mówi Pan: Dla trzech występ-ków Damaszku, owszem, dla czterech, nie przepuszcze mu, przeto, że mióclili wozami żelaznymi Galaada:

4. Ale posłę ogień na dom Hazaela, który pożre pałace Benadadowe.

5. Polamię też zaworę w Damaszku, a wykorzenie obywatela z doliny Awen, i tego, który trzyma scepter z domu He-den; i pójdzie w niewolę lud Syryjski do Kir, mówi Pan.

III. 6. Tak mówi Pan: Dla trzech występ-ków Gazy, owszem, dla czterech, nie przepuszcze im, przeto, że ich pojma-wszy, w więzienie wieczne podawali Edom-czykom;

7. Ale posłę ogień na mur Gazy, który pożre pałace jej.

8. Wykorzenie też obywatela z Azotu, i tego, który trzyma scepter z Aszkalonu, i obróce rękę moję przeciwko Akkaronowi; że zginie ostatek Filistynów, mówi panujący Pan.

IV. 9. Tak mówi Pan: Dla trzech wy-stęp-ków Tyru, owszem, dla czterech, nie przepuszcze mu, przeto, że ich w więzienie wieczne podali Edomczykom, a nie wspo-inieli na przymerze braterskie;

stwom swoim, których nasładowali oj-cowie ich;

5. Ale posłę ogień na Judę, który pożre pałace Jeruzalemskie.

III. 6. Tak mówi Pan: Dla trzech występ-ków Izraelskich, owszem, dla czte-rech, nie przepuszcze mu, przeto, że sprawiedliwego za pieniądze sprzedawają, a ubożego za parę trzewików;

7. Którzy usiłują, aby na proch po-tarli głowy ubogich, a drogę pokornych podwracają; nadto syn i ojciec jego wchodzi do jedynże dziewczki, aby splu-gawili imię świętobliwości mojej;

8. I na szatach zastawionych kłania-ją się przy każdym ołtarzu, a wino tych, co podpadli pod kaźń, piją w domu bo-gów swoich.

IV. 9. Chociażem Ja, wytracił Amo-rejczyka * od oblicza ich, którego wy-sokość była jako wysokość cedrów, acz-kolwiek warownie stał jako dąb, wszak-żem stażął owoc jego z wierzchu, a ko-zenie jego ze spodka. * Moj. 21. 24. 5. Moj. 24. 31. Jer. 24. 8.

10. A was wywiódłem * z ziemi Egip-skiej, i prowadziłem was po puszczy czterdzięci lat, żebyście posiadli ziemie Amorejczyka. * Moj. 12. 51.

11. Nadto wzbudziłem z synów wa-szych proroków, a z młodzieńców wa-szych Nazarejczyków; izali nie tak jest, o synowie Izraelowi? mówi Pan.

12. Alceście wynapawali Nazarejczyków winem, a prorokom zakazywaliście, ino-wiac: * Nie prorokujcie. * Amos. 7. 12.

13. Oto Ja seisnę ziemię waszą, tak jako cisnie wóz napętniony snopami.

14. I zginie ucieczka od przędkiego, a duży nie wybawi duszy swojej;

15. A ten, który trzyma łuk, nie ostoi się, i przędki na nogi swe nie uciecze, a ten, który jeździ na koniu, nie zachowa duszy swej;

16. Ale i rycecz serca zmęzłego mię-dzy mocarzami nago uciecze w on-dzień, mówi Pan.

ROZDZIAŁ III.

I. Przegroża Izraelczykom dla niewdzięczności 1-6. II. Przegroża Izraelczykom, że sobie nie będą wzięli 7. 8. III. Przegroża Izraelczykom, że nie będą wzięli 9. 10. IV. Proroctwo o przyszłości 11-15.

Stuchajcie słowa tego, które mówi Pan przeciwko wam, synowie Izraelscy! prze-

ciwko wszystkiemu rodzajowi, którym wywiódł z ziemi * Egipskiej, mówiąc: * 2. Moj. 13. 6. 5. Moj. 4. 24.

2. Tyłkom was samych poznał ze wszystkich rodzajów ziemi; przetoż was nawiedzę dla wszystkich nieprawości waszych.

3. Izali dwa spotem pójdą nie ego-dziwrszy się?

4. Izali zaryczy lew w lesie, gdyby nie miał łupu? Izali wyda lwie głos swój z jaskini swojej, gdyby łapać nie miało?

5. Izali ptak wpadnie w sidło na zie-mi, gdyby sidła nie było? Izali będzie podmieśione sidło z ziemi, gdyby nie nie wzięło?

6. Izali się ludzie nie lekają, gdy tra-ba w mieście zabrzni? Izali jest w mie-ście co złego, któregoby Pan nie uczynił?

II. 7. Zaiscie nic nie czyni panujący Pan, chyba żeby objawił tajemnice swoje sługom swoim, prorokom.

8. Lew ryczy, któzby się nie bał? Pa-nujący Pan mówi, któzby nie proro-kował?

III. 9. Obwołajcie w pałacach w A-zocie i w pałacach ziemi Egipskiej, a mówcie: Zbierzcie się na góry Samaryi, a obaczcie wielkie zamieszania w po-środku jej, i ucisk cierpiących w niej;

10. I że nie umieją czynić, co jest-prawego, mówi Pan, zbierając na pa-łacach swoich skarby z zdzierstwa i z tępstwa.

IV. 11. Przetoż tak mówi panujący Pan: Oto nieprzyjaciel około tej ziemi, a ten odejmię od ciebie siłę twój, i rozchwycone będą pałace twój.

12. Tak mówi Pan: Jako wyrwa pa-sterz z paszczęki lwiej dwa gnaty albo kęś ucha, tak wyrwani będą synowie Izraelscy, którzy mieszkają w Samaryi na stronie łoża, i na stronie pościeli.

13. Stuchajcie a oświadczaście w do-mu Jakobowym, mówi panujący Pan, Bóg zastępów.

14. Bo dnia onego, którego Izraela nawiedzę dla przestępstwa jego, nawie-dzę też ołtarze w Betel, i odcięte będą rogi ołtarza, tak, że na ziemię upadną;

15. I uderzę dom ziny o dom lata, a zgina domy z kości słoniowych, a domy znaczne koniec wezma, mówi Pan.